

علی شاه ظل‌السلطان

و

ناپلئون سوم

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات
پرستال جامع علوم انسانی

از

علاءالدین آذری

(دکتر در تاریخ)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

نوشته : علاءالدین آذری
(دکتر در تاریخ)

علی شاه ظل السلطان

وناپلئون سوم

در بایگانی وزارت امور خارجه فرانسه ، اسناد و مدارک ارزشمندی درباره روابط ایران با آنکشور از قدیم‌الایام موجود است که درباره برخی از آنها هنوز پژوهش چشمگیری صورت نگرفته و بسیاری از نامه‌های راکه کنسول‌ها یا سفرای فوق العاده، برای دولت متبع خود درباره ایران و ایرانی نوشته‌اند خوانده و ترجمه نشده است ، البته خواندن مستخطه‌های فرانسوی که با زبان فرانسه کنونی تفاوت‌هایی دارد کارآسانی نیست و بمحقق و مترجم و خطشناس زیردست و علاقمند نیاز دارد . نگارنده اطلاع ندارد که تا چه اندازه این اسناد و مدارک ، ترجمه شده و انتشار یافته

۱- با مسعود میرزا ظل‌السلطان فرزند ناصرالدین‌شاه و حاکم مشهور اصفهان اشتباہ نشود .

۲- Napoleon III ، شارل لوئی ناپلئون بناپارت برادرزاده ناپلئون اول درسال ۱۸۰۸ متولد شد و درسال ۱۸۷۳ درگذشت ، او درسال ۱۸۴۸ بعنوان رئیس جمهوری (جمهوری دوم) فرانسه انتخاب شد و تا ۱۸۵۲ این مقام را داشت ، ولی پس از کودتا بمقام امپراتوری رسید و تا ۱۸۷۰ که از پروس شکست خورد امپراتور فرانسه بود .

است ولی یقین دارد که اکثر آنها را کسی نخوانده و بعلت بدی خطر، حال و حوصله ترجمه آنرا بخود نداده است. در هر صورت پیشنهاد میشود که با هزینه مؤسسات آموزش عالی هرچه زودتر این نامه ها و اسناد با ارزش منبوط به تاریخ ایران عکسبرداری شود و در اختیار دانش پژوهان قرار گیرد.

* * *

در میان نامه هائی که جلب توجه نگارنده را نمود، نامه ای بود از شاهزاده علی میرزا ظل السلطان فرزند فتحعلیشاه به ناپلئون سوم امپراتور فرانسه، که تقاضای کمک و مساعدت کرده بود. ماکنون بطور اجمالی در باره این شاهزاده وزندگی پر ماجراهی او مطالبی ذکر کرده آنگاه در خصوص نامه مذکور که عکس آن و ترجمه و توضیحات منبوط بآن بزبان فرانسه ضمیمه این مقاله است صحبت خواهیم کرد. میدانیم که فتحعلیشاه (۱۲۱۱-۱۲۵۰ هجری قمری) دومین سلطان قاجار و یا بقول تاریخ نگاران متعلق آن عصر، پنجمین شاه آن سلسله، فرزندان بسیار داشت، برخی از آنها مورد توجه پدر بودند و در دستگاه حکومت وقت دارای نفوذ و اعتبار بسیار بودند، و عده ای هم باصطلاح سیاهی لشگر بودند و مانام آنها را اغلب در کتب تاریخ قاجاریه منجمله ناسخ التواریخ میتوانیم بیابیم؛ نام شاهزادگانی چون عباس میرزا و محمد علی میرزا دولتشاه و فرمانفرما و شجاع السلطنه و ظل السلطان را بسیار شنیده ایم و در باره برخی از آنها آگاهی های نسبتاً کاملی داریم از میان کلیه فرزندان ذکور شاه که تعداد آنها را پس از فوت وی ۵۵ نفر تخمین زده اند^۳، عباس

^۳- محمد تقی سپهر صاحب ناسخ التواریخ نوشت که فتحعلیشاه هزار زن اختیار کرد و قریب ۲۶۰ فرزند دختر و پسر از این زنها بدنبال آمدند اما هنگام مرگ فقط ۱۱۰ پسر و دختر بلاواسطه حیات داشته اند.

میرزا بیشتر مورد توجه و علاقه پدر بود و گویا بتوصیه آقامحمدخان قاجار عنوان مقام و لیعهدی باوداده شده بود و در این باره رواایاتی هم شنیده و خوانده ایم که از ذکر آن میگذریم ، شاهزاده مذکور با وجود جانفشاری و مقاومنهای دلیرانه‌ای که در جنگهای طولانی و خسته کننده ایران و روس در نوبت اول و دوم از خودنشان داد ، کاری از پیش نبرد و روسها ظاهراً بهدهمراهی مورد نظر نایل آمدند ، تنها دولت منبور در عهدنامه‌های گلستان و ترکمانچای ، ولایت‌عهدی عباس میرزا و سلطنت موزوئی را در خاندان او برسمیت شناخت و قول کمک و مساعدت را برای نیل باین هدف باوداد . عباس میرزا که باین عهدنامه‌ها دل بسته و برخلاف گذشته (یعنی قبل از انعقاد عهدنامه ترکمانچای) نسبت بروسها اظهار محبت و شاید کوچکی میکرد ناکام از این جهان رفت (۱۲۶۹ هجری قمری) ، فتحعلیشاه بمیل خود و همچنین بتوصیه روسها و بر طبق موادی که در عهدنامه‌ها گنجانده شده بود و به شاهزاده محمد میرزا که آدم خرافاتی و نالایقی بود و در جنگهای پیز باروسها بیعرضگی خود را بارها به ثبوت رسانده بود ، مقام و لیعهدی داد و خود یکسال بعد ، یعنی در سال ۱۲۵۰ هجری قمری در اصفهان پدر و حیات گفت و کمی بعد محمد میرزا ، محمدشاه شد . سه‌تی از پسران فتحعلیشاه سلطنت محمدشاه را باور نداشتند و پهیچوجه نمی‌توانستند قبول کنندکه او برساسر ایران زمین فرمان روائی کند . قیام یا شورش شاهزاده فرمانفرما و شاهزاده شجاع‌السلطنه بکمک صاحبمنصبان انگلیسی که مای‌گرانت و اتسن مورخ انگلیسی از آنها با آب و تاب فراوان سخن میگوید بپایان رسید و شورشیان دستگیر شدند و بدستور شاه شجاع‌السلطنه از دو چشم نابینا شد ، اسرا را بزندان یاقلعه مستحکم اردبیل فرستادند اما

قیام شاهزاده علی‌میرزا ظل‌السلطان که مقارن با آن شاهزادگان یا کمی زودتر انجام شد مهمتر بود چه نامبرده نسبت بآنها موقعیت بهتری داشت او حاکم تهران بود و بعلت شباهت فراوانی که بپدر بزرگوار خود داشت ظل‌السلطان لقب یافته بود ، نوشته‌اند که او برادر تنی شاهزاده عباس میرزا بود و فرزند دهم خاقان ، بهرحال علی‌میرزا ظل‌السلطان که داعیه سلطنت داشت بمحض اطلاع از درگذشت فتحعلیشاه در اصفهان بلافاصله پادشاهی خود را اعلام کرد و علی‌میرزا ظل‌السلطان علیشاه یا عادلشاه شد (با علیشاه یا عادلشاه افشار برادرزاده ناخلف نادرشاه اشتباه نشود) نخستین اقدام او ضبط جواهرات خصوصی فتحعلیشاه و اشغال عمارت سلطنتی بود . علیشاه با پول‌های پدر بخوشنگرانی پرداخت و شروع ببذل و بخشش آن نمود پول‌هایی که فتحعلیشاه آنها را از جان بیشتر دوست داشت و مایل نبود پیشیزی از آنرا در راه پیروزی قوای ایران در نبرد باروسیه صرف نماید «چنانکه در یک وهله چهارصد هزار تومان نیز به شاهزادگان و سران سپاهی و میرزا آقاخان وزیر لشگر که از اصفهان به تهران رسیدندداد و ظاهرآ علت اینکه ظل‌السلطان را عادلشاه لقب داده‌اند به این علت بوده است که در پن‌اکنده ساختن خزانه فتحعلیشاه عیناً به معامله عادلشاه برادرزاده نادرشاه نسبت به خزانه نادری تشبه ورزیده است . با این حرکت بیخردانه ظل‌السلطان ، خزانه مخصوص فتحعلیشاه که بیشتر وجهه نقدی آن را از کمک خرجی بود که سابقاً حکومت هندوستان و دولت انگلیس به موجب عهدنامه‌های مخصوص به ایران پرداخته بودند و فتحعلیشاه اختیار آنرا در دست زوجه معبوبه خود تاج‌الدوله گذاشته بود و در اندرون آنرا با امساك خاصی حفظ مینمود در مدتی قلیل

به باد فنا رفت و برای محمد شاه که بادست تبری و کیسه خالی به تهران می‌آمد از این محل چیز قابلی باقی نماند^۴

علی‌شاه با پذل و بخشش بی‌رویه زر و سیم پدر می‌خواست پایه‌های لرزان و نیمه بند سلطنت خود را مستحکم سازد، خیلی بعید بنظر می‌رسد که او از تعهدات مکرر روسیه تزاری در عهدنامه‌های شوم گلستان و ترکمانچای در مورد پرسنیت شناختن سلطنت عباس‌میرزا و اولاد او اطلاعی نداشته است ولی نابغه‌دانه اقدام کرده است. شاید اولین تعهدات را به‌سستی و بی‌اعتباری تعهدات عهدنامه‌های فین‌کن‌شتاین و مفصل و تهران تصویر کرده بود به‌حال علی‌شاه بزور زر بجلب قلوب پرداخت اما همان‌طور که اشاره شد سلطنت او ناپایدار بود، از طرفی باید او را آدم‌کم جرئتی بدانیم چه او ظاهراً از آذربایجان و نواحی اطراف آن تا قزوین بنفع میرزا یا محمد شاه چشم پوشی کرده بود و به وزیر خود محمد جعفر خان کاشی دستورداده بود که نامه‌ای برای مملکت‌الكتاب^۵ بنویسد و از او بخواهد که بواسطه صلح و آشتی میان او و محمد میرزا شود، مصمون نامه بقرار ذیل است:

سرکار مملک

مبلغ یک‌هزار تومن بجهت اخراجات راه خرجی خانه شما ارسال شد که صرف نموده انشاع الله بروید و تنخواه موجود است که به‌رسان می‌گویید بد هم و مبلغ پنج‌هزار تومن هم بر ذمه من است که انشاع الله

۴- عباس اقبال آشتیانی، میرزا تقی خان امیر کبیر بکوشش ایرج افشار ص ۱۷۸ و ۱۷۹.

۵- مملک‌الكتاب از رجال مت念佛 در بار فتح علی‌شاه که در هنگام مرگ شاه بر بالین او بود و در گذشت ویرا به وليعهد در تبریز خبر داده بود.

بعد از گذراندن امر مصالحه از سرکار اقدس گرفته بشما بدهم بغير از آنچه خود سرکار ایشان انعام مرحمت فرمایند و این در عوض اینست که خون مسلمانان بدون سبب وجهت ریخته نشود همین نوشه نزد شما حجت باشد جواب را بخط خود بنویس که نوشه شما هم حجت باشد مهر. لا اله الله ملک حق المبین محمد جعفر^{*}

اما ملک الكتاب فریب این نامه فریبنده را نخورد و آنقدر در وساطت میان عم و برادرزاده تعلل کرد تا دولت علیشا هی سقوط نمود (گویا وجود این نامه جان ظل السلطان یا الاقل چشمان اورا از نابینا شدن نجات داد!)

ظل السلطان زمانی که شنید محمد شاه برای دفع او در تدارک سپاه است، برادرش امام و رودی کشیک چی باشی را با پانزده هزار نفر باذر بایجان گسیل داشت، محمد شاه که از حمایت روس و انگلیس برخوردار بود و ضمناً وزیر لایق و کاردانی چون قائم مقام ثانی در خدمت داشت عازم تهران شد نیروهای دو طرف در محل سیاه دهن قزوین (تاکستان کنونی) بهم رسیدند اما جنگی درگیر نشد چه امام و رودی میرزا قوای خود را تسليم قائم مقام نمود. با این خیانت، ظل السلطان، با همه بذل و بخشش های سخا و تمدنه اش بی یار و یاور شد و به حرم خاقان پناه یرد اما در آنجا توقيف شد و بوسیله ملک الكتاب از قائم مقام که صاحب اختیار کامل ایران بود تامین خواست. وزیر بزرگ باو تامین داد بشرط آنکه آنچه گرفته بود باز پس دهد ظل السلطان شاه مغلوع را پذیرفت و این نامه را از سرسوز درون و بیداد زمان به ملک الكتاب نوشت که از کتاب مرحوم خان ملک ساسانی عیناً نقل میکنیم :

ملکا ! چون ما وکسان ماقداری حساب بادیوان داریم ده فیلستان و رامین را اگر مشتری باشد از برای ما بتصدیق اهل خبره بفروش

۶ - خان ملک ساسانی ، سیاستگران دوره قاجار ص ۴۸ .

یا اگر مشتری خریدن نباشد گروگن‌دار ، ماقبول داریم که کارها بگذرد دست‌ماکه بدر و بیرونها نمیرسداین خدمترا توبکن والسلام مهر بادامی ظل‌السلطان^۷

در آرشیو وزارت امور خارجه فرانسه گزارشی درباره علی‌میرزا ظل‌السلطان موجود است که در آن تصریح شده که نمایندگان دولت روس و انگلیس جان و مال ظل‌السلطان را تضمین کرده بودند بشرطی که آنچه گرفته بود پس بدهد و تسليم شود .

بقول گران‌وتاسن در هنگام تاجگذاری محمدشاه، عمومی او ظل‌السلطان هم در میان حاضرین مجلس دیده میشد^۸ در گزارش نماینده فرانسه درمورد درباری و بیچارگی ظل‌السلطان مطالبی بشرح زیر مضبوط است :

وقتی محمدشاه ، شاه قاتونی ایران از استحکام مبانی سلطنت خود مطمئن شد عمومی خود علی‌میرزا را نخست به‌دژ مراغه فرستاد، نامبرده مدت ۶ماه در آنجا بود، بعد او را به اردبیل بردند و او در دژ آنجا به‌مراه دیگر شاهزادگان دوران بدینختی خود را میگذراند و بقول گرن‌وتاسن آنها در آنجا راجع به مکافات بزرگ‌زادگی خویش مجال اندیشه یافته بودند !^۹

ظل‌السلطان پس از چهار ده ماه تحمل زندان در اردبیل و سیله نجاتی یافت و از زندان گریخت و بروسیه پناه برد، اما در آنجا نتوانست ماندگار شود چه دولت تزاری روس نه میخواست او را تسليم برادرزاده‌اش محمدشاه کند و نه حاضر بنگهداری او در خاک

۷— ایضاً سیاستگران ص ۴۸ .

۸— گران‌وتاسن ، تاریخ ایران دوره قاجاریه ، ترجمه وحید مازندرانی ص ۲۶۲ و ۲۶۳ .

۹— همان کتاب ، ص ۲۶۹ .

خود بود، بنابراین علی میرزا آواره و سرگردان و پشیمان از کرده خویش بسرزمین عثمانی رفت، نخست مدتی در شهر بروسه (Brousse) بسربرد اما چون بیم دستگیری او از جانب حاکم میرفت از آنجاراهی بغداد شد و در آن شهر اقامت گزید، در این شهر علی میرزا با تفاقد دو فرزندش شجاع الدوله میرزا و سیف الدوله میرزا که اسمی آنها در گزارش راجع بظل السلطان در بایگانی وزارت امور خارجه فرانسه آمده است روزگار میگذرانید^{۱۰}. ظل السلطان که در زندگی آدم دست و دلیازی بود اکنون آه نداشت باناله سوداکند، چندین بار از کنسول فرانسه مقیم بغداد تقاضای کمک کرد اما ترتیب اثری داده نشد لاجرم بار سال نامه هائی برای ناپلئون سوم، برادرزاده ناپلئون اول که بتازگی پس از کودتا به مقام امپراتوری رسیده بود نوشت و از پریشانی حالی و قروض خود شکوه کرد و ضمناً جلوس اورا بسلطنت تبریک گفت اما نامه ها مفقود شد و یا اگر رسید ترتیب اثری داده نشد. نگارنده اخیراً در آرشیو وزارت امور خارجه فرانسه نامه ای از علی میرزا ظل السلطان خطاب به امپراتور ناپلئون سوم یافته است که متن فارسی و ترجمه فرانسه آنرا عیناً در اختیار خوانندگان ارجمند مجله بررسیهای تاریخی قرار میدهد:

« عرض حال این کمترین بندۀ دعاگوست بغاکپای اعلیحضرت امپراتور اعظم مملکت فرانسه خلد الله ملکه، سال قبل در جلوس آن اعلیحضرت بجهت دوستی پدر منحوم با ن دولت عریضه مبارکباد جلوس عرض نمودم و بجواب سرافراز نشدم در این روزها هم روز جلوس آن اعلیحضرت که عید بزرگی بود در حقیقت از برای بندۀ کان و دوستان پسر خودم امیرزاده شجاع الدوله میرزا را فرستادم بخانه بالیوز مقیم در بغداد از جانب من تهنیت و مبارکباد گفت لازم شد که

دومطلب جزئی که درسال سابق عرضکرده بودم و جواب نرسیده بود ثانیاً دراین عریضه عرض نمایم ازپریشانی خود و قروض زیاد خود عرض شده بود واستدعای مرحمتی ازآن اعیحضرت کرده بود بعلت دوستی سابق پدرمرحوم و خودم باناپلئون مرحوم ویک دست اسباب چایغوری عمل فرانسه کارخانه اعلی بجهت یادگار ازآن اعیحضرت استدعا کرده بودم جواب نرسید باز بجهت یادآوری آن اعیحضرت شاهنشاهی عرض نمودم که انتظار مرحمتی میکشم و بسیار از حد پریشان شدم اگر مرحمتی بفرمائید بسیار بجاست و مزید بر دعاگوئی خواهد شد الباقی تحریر در شهر ذالقعده سنه ۱۲۶۹ هجری ، ایام دولت سلطنت آن شاهنشاه مستدام باد» مهر بادامی ظل‌السلطان در پشت‌نامه موجود است و همچنین بزبان فرانسه توضیح داده شد که نامه از جانب والاحضرت ظل‌السلطان برای امپراتور ناپلئون سوم فرستاده شده واو عمومی بزرگ شاه ایران است که یعنوان پناهنه در بغداد بسر میبردنامه در پاریس بوسیله منشی اول و مترجم اعیحضرت امپراتوری در السنه شرقی که امضای اوپای ورقه است و معلم زبان ترکی کالج سلطنتی فرانسه میباشد ترجمه شده است. شاهزاده قاجار پادشاه چند روزه ایران علیشاه یا عادلشاه و عمومی شاه ایران برای جلب کمک امپراتور فرانسه نهایت حقارت را از خود نشان داده است بویژه در آنجاکه ازاو تقاضای یک دست ظرف چایغوری احتمالاً ساخت سور را میکند.

تاریخ نامه ۱۲۶۹ است، یعنی ۵ سال از سلطنت ناصرالدینشاه ویک سال از قتل وزیر بزرگ امیرکبیر میگذرد .

دولت فرانسه نمیتواند به نامه ظل‌السلطان پاسخ مساعد بدهد و خواسته‌های اورا جامه عمل بپوشاند ، فرانسه در این ایام

سرگرم مذاکره با ایران جهت عقد قرارداد تجاری است، دولت فرانسه هیات‌های متعددی با ایران گسیل داشته و آنها در زمینه امور فرهنگی و مذهبی و نظامی فعالیت‌دارند کاوشگران فرانسوی علاقمند حفاری باستان‌شناسی در ایران هستند تا اشیاء مکشفه ذی‌قيمت و ارزنده را هرچه زودتر راهی موزه لوور سازند، فرانسویان با حمایت از اقلیت کاتولیک ایران بتدریج امتیاز تأسیس مدارس متعددی را در ایران بدست می‌آورند بنابراین نمیتوانند با همراهی و کمک مالی به شخصی که مدعی تاج و تخت ایران است، شاه را از خود آزرده خاطر سازند از طرفی کمک آنها به شاهزاده ظل‌السلطان مغایر باسیاست روس و انگلیس است و فرانسه در این ایام هنوز قدرت رویاروئی با این دو حرفی را نداشته است، مخصوصاً در زمان لوئی فیلیپ (۱۸۳۰-۱۸۴۸) تقریباً دنباله روی سیاست انگلیس بوده است. به حال علت عدم همراهی دولت فرانسه به شاهزاده علی‌میرزا ظل‌السلطان صریحاً در گزارش مربوط به این شاهزاده در آرشیو وزارت امور خارجه جمهوری فرانسه قید شده است.

Traduction

Supplique à Sa Majesté l'empereur Napoléon III

P.S. —
F.A.C.H. —

Empereur Napoléon III
Zill-i-Sultani, ancien
mais à la Couronne de Syrie, le très-Grand Empereur
de l'Islam à Bagdad.

Supplique que mon fils
le sénéchal qui forme
l'armée pour l'empereur
Sa Majesté
Gouvernement de Syrie, puisse
le faire suivant son conseil,
une régence.

L'an prochain, à l'occasion
du couronnement de l'Empe-
reur Majesté, me fendant l'assassinat
de mon père à Tarsus, membre
d'une famille, à l'occasion de
votre avènement au trône, écrivai
une lettre de félicitations à cette
Sérène Impériale, et je n'ai
point eu ciblé le receveur sans
répondre.

Aujourd'hui, j'en ai
l'autorisation en l'avenement
de l'Empeur Majesté, cette fois si
grande pour une Révolution et
pour vos amis, j'ai envoyé mon
fils le Prince Chedja-d-Darier
Mirza à la Haute en Syrie
qui réside à Bagdad; il lui a
exprimé de ma part mes compre-
hension et mes félicitations.

je vous veux exprimer de
nouveau dans cette lettre que

petites demandes que je vous
avais adressées, han proué est
pour lesquelles il n'a pas pu
avoir de réponse. Pour m'ind
e la cause de j'étais et l'
mes nombreuses lettres que je
vous avais fait énumérer, j'avais
sollicité un timbre des bouteilles
de Votre Majesté en considération
de l'honneur que j'avais pour
l'honneur, mémoire et couvert-mémo
avec Napoléon, à honneur et
mémorie.

Je vous avais aussi demandé
pour l'usage de mes humbles
personnes et comme un souvenir
de la part de Votre Majesté, un
habillement complet, en rouge des
premières fabriques de France.

Aucune réponse n'est
venue, je rappelle donc à l'ordre
juridique de Votre Majesté l'
empériale que j'attends son
seur, et que ma détresse s'oppose
à toutes les formes. Si vous

dignez m'accorder un secours,
aucun n'aura jamais été moins
placé, et ne souscrira plus
d'actions de grâce.

Je finis, et que les jours

473

et le bonheur de notre Majesté
impériale sont à ma force
et moi !

Saint Louis le mois de
Jill. Kuan au 1769 (1)

Imprimé en caractères
apposé au dos du tel poème
le nom de Zill-w. Sultay
(Embleme du Sultay.)

Traduit du turc par le
conseiller premier - descripteur -
interprète de sa Majesté pour
les langues orientales, Professeur
de Turc au Collège impérial de
France.

Fait le 9. octobre 1853.

(1) Du 6. octobre au 4. septembre 1853

رسنخایخانه مدت پیش نه

م

عصف غزال بن فرزانه کشته شد

کشیده شده

صلیل بن عجلان آن را بگشود از پروردگار می‌داند

عصف غزال را بجا می‌گذارد و از فراز شام در پیر زدگانی می‌جذب و آن را بگشود

و بخت از دارندگان را در دستانش می‌گیرد و بر سر خود از این خاصیت از این روزها

پیغامبر ایضاً غصه را بعد از این می‌بیند و می‌گفت لئن کسی که غصه داشته باشد

که در این غصه کرد و همچنان که نسبت داده باشد این عصمه عالم

از پشت این دو دفعه از این امر غصه نموده و دست عذر گرفت از این امر

لئن دزفون این بدر را هم دارد و از این دو دفعه نموده و دست عذر گرفت از این امر

هم از این دو دفعه نموده و این دفعه از این دو دفعه نموده و دست عذر گرفت از این امر

و دو اوری این اتفاق شاهد است این دفعه که از این دفعه نموده و دست عذر گرفت از این امر

پنجم این ششم اکثر غصه از این دفعه نموده و دست عذر گرفت از این امر

11 novembre 1850 à 11 h. 30
Le sultan grand échanson chah de Perse, réfugié
à Bagdad.

Letter traduit à l'anglais
par le témoin au sujet
interrogé de la plainte
l'ayant pour la cause
d'obstruction, protestation
dans un village d'empêcher
l'entrée.

On vint Dagestan

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی